

**Ομιλία του Πρύτανη Καθηγητή Κωνσταντίνου Χριστοφίδη
Κατά την Τελετή Μεταβίβασης Εξουσίας των Πρυτανικών Αρχών
με θέμα:
«Η Νέα Συνάντηση: Για Ένα Πανεπιστήμιο
της Ανοικτής Σκέψης και της Διαρκούς Καινοτομίας»
13 Ιανουαρίου 2011**

Κυρίες και κύριοι /καλησπέρα σας!

Η αποψινή βραδιά μας επιτρέπει να αναφερθούμε στα θεμελιώδη. Μπήκαμε ήδη σε μια νέα τετραετία. Κάθε τετραετία έχει τη δική της συνεισφορά, το δικό της στίγμα.

Θα ήθελα ευθύς εξ αρχής να εκφράσω τη βαθιά εκτίμησή μου, σε όσους υπηρέτησαν το Πανεπιστήμιο τα χρόνια που πέρασαν. Τη δεκαετία 2000-10, η ηγεσία του Πανεπιστημίου μας, χειρίστηκε με επιτυχία, πολλά από τα ζητήματα που προέκυψαν και κατάφερε να το εδραιώσει ως ένα εκπαιδευτικό και ερευνητικό ίδρυμα υψηλού επιπέδου. Αυτή την παράδοση αριστείας έχουμε την υποχρέωση όχι μόνο να τη συνεχίσουμε, αλλά και να συμβάλουμε στην περαιτέρω ανάπτυξη και εμβάθυνσή της.

Θα ήθελα, όμως, να εκφράσω ειδικά τη βαθιά μου εκτίμηση προς τους Καθηγητές/ Σταύρο Ζένιο και /Αντώνη Κάκα για την άριστη και δημιουργική συνεργασία που είχαμε τα τελευταία τέσσερα χρόνια.

Κατά τη θητεία του ως Πρύτανης, ο Καθηγητής Σταύρος Ζένιος συνέδεσε το όνομά του με τη μεγαλύτερη αναπτυξιακή πορεία του Πανεπιστημίου Κύπρου, και εκ μέρους της Συγκλήτου και όλων των συναδέλφων, θα ήθελα να τον ευχαριστήσω για την προσφορά του.

Θα ήθελα, επίσης, να απευθύνω ένα μεγάλο ευχαριστώ προς τα μέλη του Συμβουλίου του Πανεπιστημίου και ιδιαίτερα τον Πρόεδρο, κ. Χάρη Χαραλάμπους, για την αγαστή και παραγωγική

συνεργασία μας όλα αυτά τα χρόνια. Είμαι βέβαιος πως θα συνεχίσουμε, στις ίδιες συχνότητες, αποτελεσματικής συνεννόησης.

Η επόμενη τετραετία δεν θα είναι εύκολη, γιατί διερχόμαστε μια μεγάλη οικονομική κρίση. Όμως, θα πρέπει να υπερβούμε τις αντικειμενικές δυσκολίες, έτσι ώστε να προωθήσουμε την αποστολή του Πανεπιστημίου και σε συνεργασία με διεθνείς ερευνητικούς και εκπαιδευτικούς οργανισμούς να προωθήσουμε τους στόχους μας. Μπορούμε να συνεχίσουμε τη δυναμική φάση ανάπτυξης με ρεαλισμό και σύνεση, η οποία θα πρέπει να σηματοδοτείται από εξωστρέφεια, ακαδημαϊκή αριστεία, αξιοκρατία, λογοδοσία, και αποτελεσματική διοίκηση. Καμία από τις αξίες αυτές δεν είναι νέα για το Πανεπιστήμιό μας· απαιτούνται, όμως, όλες μαζί για να δημιουργηθούν οι απαραίτητες προϋποθέσεις που θα δώσουν ακόμα μεγαλύτερη ώθηση στην ήδη ανοδική μας πορεία.

Είμαι βέβαιος ότι θα συνεργαστούμε στενά με τους νέους αντιπρυτάνεις προς αυτήν την κατεύθυνση. Θα ήθελα σε αυτό το σημείο να συγχαρώ τους δύο συναδέλφους, Καθηγητές Αθανάσιο Γαγάτση και Μάριο Μαυρονικόλα για την εκλογή τους.

Κυρίες και Κύριοι,

Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι,

Αγαπητές φοιτήτριες και αγαπητοί φοιτητές,

Η αποψινή μου ομιλία έχει ως βάση την τελευταία παρέμβασή μου τη νύκτα της ανοικτής προεκλογικής συζήτησης που έγινε σε αυτήν την αίθουσα μεταξύ των υποψηφίων. Μίλησα τότε για τη *«Νέα Συνάντηση: Για ένα Πανεπιστήμιο της Ανοικτής Σκέψης και της Διαρκούς Καινοτομίας»*. Η νέα συνάντηση, λοιπόν, άρχισε να υλοποιείται. Το Πανεπιστήμιο έχει τη δύναμη της γνώσης και τις εμπειρίες να κάνει το μεγάλο άλμα προς τα εμπρός.

Σήμερα, το Πανεπιστήμιο βρίσκεται σε έναν καλό αλλά δύσκολο δρόμο. Με ένα νομπελίστα οικονομικών στο οπλοστάσιό του, η θέση του Πανεπιστημίου μας ενισχύεται εντυπωσιακά στο διεθνή ακαδημαϊκό χάρτη. Ταυτόχρονα, όμως, αναγκάζει όλους εμάς να επαναπροσδιορίσουμε τους στόχους μας, να αντιληφθούμε ότι δεν είμαστε ένα απλό «επαρχιακό» διδακτικό Πανεπιστήμιο.

Τα ερωτήματα είναι σαφή και συγκεκριμένα: Θα μπορέσουμε να ξεπεράσουμε τους εαυτούς μας ή θα επιστρέψουμε στη λογική ότι το Πανεπιστήμιο είναι ένας ημικρατικός οργανισμός όπου οι καθηγητές που κάνουν έρευνα θα βρίσκουν μπροστά τους αντικίνητρα, οικονομικά, θεσμικά και άλλα;

Το δεύτερο ερώτημα αφορά στο είδος της παιδαγωγικής φιλοσοφίας, που θα αναπτύξουμε για το Πανεπιστήμιο Κύπρου, ώστε να αποτελεί πολύτιμη επένδυση για τους νέους μας. Ας μην ξεχνάμε ότι τα πανεπιστήμια είναι καθρέφτες της κοινωνίας, αλλά και η κοινωνία του αύριο θα είναι ο καθρέφτης της σημερινής παιδαγωγικής μας φιλοσοφίας!

Ποιο είναι το είδος; του πανεπιστημίου που θα μπορέσει να ανταποκριθεί στην πρόκληση του παγκόσμιου πολιτισμού που βρίσκεται σε κρίση;

Πώς επαναπροσδιορίζεται; η πνευματική ταυτότητα του Πανεπιστημίου σε μια παγκόσμια και εθνική συγκυρία όπου η έννοια της μεταρρύθμισης ταυτίζεται με την πνευματική καθίζηση και διαπλέκεται αδιέξοδα στη δίνη της εθνοφοβίας από τη μία, και της ξενοφοβίας και του εθνικισμού από την άλλη;

Σίγουρα δεν χρειαζόμαστε ένα μεταπρατικό Πανεπιστήμιο, που θα αναπαράγει πληκτικά και στερεότυπα, ήδη ξεπερασμένα πρότυπα, προσανατολισμένα απλά και μόνο στην 'κοινωνία της γνώσης', /όταν το κοινωνικό και οικονομικό μας σύστημα υστερεί λιγότερο σε γνώση και εμπειρογνωμοσύνη και περισσότερο σε σκέψη και στοχασμό.

Η μεγάλη πρόκληση για τη νέα πρυτανεία είναι να οδηγήσει το Πανεπιστήμιό μας στον αυτοπροσδιορισμό -αναζητώντας μια νέα ταυτότητα, αναζητώντας το πνευματικό του πεπρωμένο.

Βαδίζουμε προς μια νέα τετραετία. Θα αλλάξουμε το Πανεπιστήμιο, θα γυρίσουμε σελίδα, διατηρώντας συγχρόνως τις μεγάλες του κατακτήσεις. Έχουν γίνει πολλά και επιβάλλεται να γίνουν πολύ περισσότερα.

Το Πανεπιστήμιο δεν μπορεί να περιμένει, / θα συνεχίσει να ζει στους αναπτυξιακούς του ρυθμούς, γιατί χρειαζόμαστε, περισσότερους καθηγητές, περισσότερους ερευνητές, περισσότερα κτίρια, νέα εργαστήρια, νέες διεθνείς διασυνδέσεις και νέα μεγάλα προγράμματα.

Χρειάζεται να πείσουμε την Πολιτεία ότι σε ώρες κρίσης, οι σύγχρονες κοινωνίες επενδύουν στην παιδεία, στην έρευνα, στην τεχνολογία και στον πολιτισμό. Σε ώρες κρίσης, οι σύγχρονες κοινωνίες επενδύουν στα πανεπιστήμιά τους. Ναι, είναι γεγονός ότι «η μόρφωση στοιχίζει ακριβά», όμως η μη μόρφωση στοιχίζει πολύ περισσότερο.

Είναι πρωτίστης σημασίας η ολοκλήρωση της πανεπιστημιούπολης. Υπάρχει σαφής πρόοδος σε σχέση με παλαιότερα χρόνια, αλλά σίγουρα δεν φτάσαμε ακόμα στο σημείο που βρίσκονται τα υπόλοιπα ευρωπαϊκά πανεπιστήμια. Είναι ιδιαίτερα σημαντική η μετακόμιση όλων των Σχολών του Πανεπιστημίου Κύπρου στην Πανεπιστημιούπολη το συντομότερο δυνατόν.

Η λειτουργία της Ιατρικής Σχολής αποτελεί ακόμα έναν άμεσο προγραμματικό στόχο για το Πανεπιστήμιο. Έχει ήδη συσταθεί ειδική διεθνής συμβουλευτική επιτροπή, η οποία μελετά το θέμα και εργάζεται προσεκτικά προς αυτή την κατεύθυνση. Βρισκόμαστε μάλιστα στα τελευταία στάδια. Πριν, όμως, από τη μέρα που θα δεχθεί η Ιατρική Σχολή τους πρώτους της φοιτητές, θα πρέπει να προηγηθούν πολλά και σταθερά βήματα.

Η Ιατρική Σχολή αποτελεί ένα στοιχείο για όλο τον κυπριακό λαό. Πρέπει να γίνει σωστά και χωρίς εκπτώσεις από την αρχή, όχι μόνο γιατί αποτελεί οικονομικά μεγάλη επένδυση, αλλά κυρίως γιατί θα σχετίζεται άμεσα με το επίπεδο των ιατρικών υπηρεσιών στην Κύπρο. Εκεί δεν μπορούν και δεν πρέπει να γίνουν συμβιβασμοί. Η Ιατρική Σχολή θα ανοίξει τις πόρτες της αφού πρώτα διασφαλιστεί η υψηλή ποιότητα Ευρωπαϊκών και διεθνών προδιαγραφών. Μόνο έτσι θα αποκτήσει διεθνή φήμη και ανταγωνιστικότητα. Γιατί αντιλαμβάνεστε ότι αναγκαία προϋπόθεση για μια Ιατρική Σχολή είναι να εμπνέει εμπιστοσύνη στο σύνολο των πολιτών.

Στους στόχους μας βρίσκεται και η ίδρυση μιας Σχολής Καλών Τεχνών. Μια Σχολή, η οποία θα φέρει μια ισορροπία στις σπουδές στο Πανεπιστήμιο Κύπρου. Θα είναι μια συμπληρωματική Σχολή σε σχέση με τη Φιλοσοφική αλλά και τη Σχολή Ανθρωπιστικών Επιστημών, οι οποίες υπάρχουν στο Πανεπιστήμιο εδώ και 20 χρόνια.

Αγαπητοί συνάδελφοι,

Αγαπητές φοιτήτριες και Αγαπητοί φοιτητές,

Για μένα, το Πανεπιστήμιο είναι ένας χώρος πνευματικής συνάντησης. Αυτός ο χώρος συνάντησης διατρέχεται από παράλληλους χώρους έρευνας και διδασκαλίας. Τα σημεία συνάντησης ξεκινούν από τις σπουδές που μπορεί να είναι διατμηματικές και διεπιστημονικές, την ερευνητική παραγωγή που μπορεί να αναζητεί την καινοτομία, στα σύνορα, όχι μόνο των παραδοσιακά συγγενικών επιστημών αλλά και μεταξύ επιστημών που σήμερα θεωρούνται διαμετρικά αντίθετες, όπως είναι οι θετικές και οι ανθρωπιστικές επιστήμες. Ταυτόχρονα, η ερευνητική κοινότητα συνδιαλέγεται και επηρεάζει τους παραγωγικούς και επιχειρηματικούς φορείς του τόπου.

Προτείνουμε, λοιπόν, στον εαυτό μας και κατ' επέκταση στην κοινωνία και την πολιτεία ένα πολίτευμα σκέψης. Δεν εννοούμε μια τεχνητή δεξαμενή σκέψης αλλά έναν βιότοπο σκέψης, ένα φυσικό χώρο διανοητικής διερεύνησης που θα στοχάζεται παραπλεύρως και διαγωνίως προς ένα Πανεπιστήμιο Αριστείας.

Χρειαζόμαστε μια ακαδημαϊκή δημόσια σφαίρα που θα χαρακτηρίζεται από τη διανοητική φρεσκάδα και την ποιότητα που απουσιάζει σήμερα από τα πλείστα ΜΜΕ και την πολιτική. Ένα διαρκές forum σκέψης όπου θα αξιοποιούνται οι πνευματικές ζυμώσεις, για να λειτουργήσουν επιτέλους οι σχολές σκέψης και όχι μόνο οι Σχολές των Τμημάτων.

Και επειδή ο καθένας από εμάς εκφράζεται μέσα από την ειδικότητά του, επιτρέψτε μου να δανειστώ κάποια ορολογία από τη φυσική.

Όπως, λοιπόν, το αντιλαμβάνομαι πρέπει να επιδιώξουμε το Πανεπιστήμιο ως παράλλαξη. Η παράλλαξη είναι η αλλαγή της θέσης δύο στατικών σημείων, που οφείλεται στην κίνηση του παρατηρητή.

Συνεπώς, το Πανεπιστήμιο ως παράλλαξη θα μπορούσε να προσληφθεί από μια διαφορετική οπτική θέση ως θεσμικό δεδομένο αλλά και ως επιζητούμενο αγαθό. Το οποίο όμως μας διαφεύγει ως κοινό μέτρο. Μπορεί να μην το διαθέτουμε ακόμη αλλά η κοινή προσπάθεια αναζήτησής του μέσα από την δημιουργική πόλωση των αντιθέσεων, θεμελιώνει την ουσία του ίδιου του Πανεπιστημίου.

Το Πανεπιστήμιο Κύπρου μπορεί να γίνει, λοιπόν, η δύναμη αυτής της παράλλαξης που θα μπορεί δυνητικά να μετατοπίζει την προοπτική της ίδιας της κοινωνίας και της πολιτείας.

Εμείς, μπορούμε να αξιοποιήσουμε τις δημιουργικές συγκρούσεις των ιδεών μας για να αναβαθμίσουμε τη διανοητική μας παιδεία και να αντιπροτείνουμε στην παρακμή της δημοκρατίας τη δική μας δημοκρατία των γραμμάτων.

Δεν θέλουμε ένα Πανεπιστήμιο νηφάλιο και ήρεμο, καθεστωτικό, απολυταρχικό, ευάλωτο σε εξω-ακαδημαϊκές σκοπιμότητες και ευπόρθητο από ιδιωτικά και οργανωμένα συμφέροντα. Αντίθετα, επιδιώκουμε ένα Πανεπιστήμιο ανήσυχο και ανειρήνευτο, ανθεκτικό και ανένδοτο στον πειρασμό μιας αυτάρεσκης προσαρμογής. Επιδιώκουμε ένα Πανεπιστήμιο δημιουργικό, εξωστρεφές, δυναμικό, που δεν θα φοβάται τις προκλήσεις, αλλά θα τις μεταμορφώνει σε ευκαιρίες και θα βάζει για τον εαυτό του τον πήχη ψηλά.

Θέλουμε, με λίγα λόγια, να γίνουμε το πνευματικό εργαστήριο της Δημοκρατίας αλλά και το ερευνητικό εργαστήριο της Επιστήμης. Θέλουμε να πραγματοποιήσουμε μια νέα ιστορική συνάντηση ανάμεσα στους λόγιους, τους επιστήμονες και τους σπουδαστές, ως βάθρο για την πνευματική επανίδρυση της Δημοκρατίας των Γραμμάτων.

1. Θέλουμε ένα πανεπιστήμιο σύγχρονο, με ερευνητές 1^{ης} γραμμής που θα επιμένουν και θα αναζητούν σε τεχνολογίες αιχμής, θεωρίες που θα κτίζουν το αύριο.
2. Θέλουμε ένα πανεπιστήμιο που θα σπρώξει τη χώρα σε υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης με την αξιοποίηση της γνώσης μέσα από τη δημιουργία, για να μετατραπεί η Κύπρος σε χώρα καινοτομίας.
3. Αναζητούμε οικονομολόγους που θα σχεδιάσουν το αύριο.
4. Ξέρουμε ότι, ένα πανεπιστήμιο πρέπει να πείθει για την ισχύ της Γνώσης και τη δύναμη της Σκέψης.
5. Το Πανεπιστήμιο Κύπρου είναι η ατμομηχανή ανάπτυξης της έρευνας του τόπου μας. Θα γίνει ο πόλος έλξης όλων των ερευνητών που θέλουν να επιστρέψουν στην πατρίδα μας και, με ευρωπαϊκά κονδύλια, θα μετατραπεί στον μεγαλύτερο εργοδοτικό οργανισμό νέων ανθρώπων. Είμαστε ήδη σε πολύ καλό δρόμο.

6. Θέλουμε ένα πανεπιστήμιο με επιστήμονες που θα έχουν σαφή ερευνητική αντίληψη σε σχέση με τον περιβάλλοντα χώρο. Που θα ερευνούν παράλληλα με την γεωπολιτική και την ιστορία.
7. Θέλουμε ιστορικούς, φιλόλογους και αρχαιολόγους που να ερευνούν την μακρόχρονη διαδρομή και τη συνεχή αναδημιουργία για να επιβεβαιώσουν την παράδοσή μας.
8. Αρχαιολόγους που θα εξερευνούν τις θάλασσες της πατρίδας μας, για να μας επιβεβαιώνουν καθημερινά το ποιοι είμαστε και πού πηγαίνουμε.
9. Αναγνωρίζουμε και ανταμείβουμε τη σκληρή πνευματική εργασία που συντελείται από τις ανθρωπιστικές και θεωρητικές Σχολές, στηρίζουμε την ανάπτυξή τους και ενθαρρύνουμε τα μέλη της να μεταφέρουν στο εσωτερικό του Πανεπιστημίου αλλά και στη δημόσια σφαίρα, το δυναμισμό των διεθνών συζητήσεων στις οποίες επάξια συμμετέχουν.
10. Η ενσωμάτωση της διάστασης του φύλου στις δημόσιες συζητήσεις και τις αναζητήσεις μας ως πανεπιστημιακή κοινότητα, είναι σημαντική και ενθαρρύνει τη δημιουργία ενός ευρύτερου φιλοσοφικού και πολιτικού λόγου γύρω από θέματα ταυτότητας, κοινωνικής ισχύος, και δικαιοσύνης.
11. Θέλουμε ένα Πανεπιστήμιο που να δημιουργεί τέχνες και πολιτισμό και να παράγει διανόηση.
12. Χρειαζόμαστε αρχιτέκτονες που θα ανταποκρίνονται με οξύ πνεύμα και υψηλή αισθητική στις συνεχώς μεταβαλλόμενες σχέσεις ανάμεσα στη δυναμική του χώρου, της κοινωνίας και του περιβάλλοντος.
13. Η συμμετοχή μας στο διεθνές ερευνητικό γίγνεσθαι πρέπει να συνοδεύεται από την ενεργό επιδίωξή μας να αποκτήσουν όλοι οι φοιτητές μας μια γεύση από την εμπειρία σε ευρωπαϊκά πανεπιστήμια. Στους φοιτητές μας πρέπει να μεταδώσουμε το αίσθημα ότι η εκπαίδευσή τους είναι ανάλογη με εκείνη που θα ελάμβαναν στα καλύτερα πανεπιστήμια του κόσμου.

Μπορούμε να κάνουμε πολλά που θα ωθήσουν το πανεπιστήμιο σε νέους δρόμους, σε ένα κβαντικό άλμα προς τα εμπρός, όπως:

- Τα κτήριο της βιβλιοθήκης που αρχίζει να κατασκευάζεται σε λίγους μήνες.

- Τα κτήρια της Πολυτεχνικής και της Βιολογίας για τα οποία ήδη προχωρήσαμε στους αρχιτεκτονικούς διαγωνισμούς
- Το κτίριο της Αρχιτεκτονικής στην παλιά πόλη· αγοράσαμε ήδη το οικόπεδο σε έναν εκπληκτικό χώρο.
- Τα κτήρια των φοιτητικών εστιών, και των άλλων Σχολών.
- Το Ινστιτούτο Έρευνας και Καινοτομίας που βρίσκεται σε εξέλιξη.
- Το Ινστιτούτο Διαλόγου.
- Το Ινστιτούτο Προηγμένων Σπουδών που θα μας δώσει διεθνή αναγνώριση.
- Να βάλουμε τις βάσεις για την ίδρυση Γυμναστικής Ακαδημίας.
- Το Γραφείο Διασύνδεσης Έρευνας με τον Επιχειρηματικό κόσμο που χρηματοδοτείται ήδη από τα διαρθρωτικά ταμεία.
- Τη Σχολή Μεταπτυχιακών Σπουδών που αναμένουμε να ξεκινήσει σύντομα.
- Την αναζήτηση νέων ευρωπαϊκών χρηματοδοτήσεων μέσα από την οργάνωση των πανεπιστημίων των μικρών κρατών της Ευρώπης. Θα πρέπει να πείσουμε την Ευρωπαϊκή Επιτροπή ότι δεν μπορεί να υπάρξει οικονομική σύγκλιση των μικρών κρατών της Ευρώπης, χωρίς την επιστημονική σύγκλιση.
- Στοχεύουμε, επίσης, να αναπτύξουμε περαιτέρω το «Γραφείο Εξεύρεσης Οικονομικών Πόρων», για να προωθήσουμε την ακαδημαϊκή φιλανθρωπία όπως άρχισε με τη δωρεά του Ιδρύματος Λεβέντη και της αείμνηστης Έλλης Ιωάννου.
- Θέλουμε να δημιουργήσουμε μια πιο αποτελεσματική διοικητική υπηρεσία.
- Προχωράμε στη μελέτη για την ίδρυση ενός αυτοχρηματοδοτούμενου, μη κερδοσκοπικού, ελληνόφωνου «Πειραματικού Πανεπιστημιακού Γυμνασίου-Λυκείου», ιδιωτικού δικαίου, με αποκλειστικό μέτοχο το Πανεπιστήμιο Κύπρου. Με ένα τέτοιο πειραματικό σχολείο, το Πανεπιστήμιο Κύπρου θα μπορεί να έχει μια σημαντική παρέμβαση στην κυπριακή εκπαίδευση και στην κοινωνία γενικότερα.
- Το Πανεπιστήμιό μας θα συνεχίσει να ενισχύει την πολιτική του στα θέματα φοιτητών με ειδικές ικανότητες. Θα οργανώσουμε ακόμη περισσότερο τους θεσμούς στήριξης αυτών των φοιτητών.

Όμως, για να γίνουν όλα αυτά χρειάζεται να πείσουμε πολλές πλευρές, ότι, για παράδειγμα, η επένδυση σε περιόδους οικονομικής κρίσης στην κατασκευή ενός δρόμου θα έχει ελάχιστα οφέλη σε σχέση με την επιτάχυνση της Πανεπιστημιούπολης. Είναι ενδιαφέρον το ότι από όλη την Ευρώπη

έχουμε κατά κεφαλή τα περισσότερα χιλιόμετρα δρόμων. Ταυτόχρονα, όμως, βρισκόμαστε ανάμεσα στους τελευταίους σε τετραγωνικά μέτρα πανεπιστημιακών κτιρίων και εργαστηρίων.

Βεβαίως, θα ήταν άδικο να μην αναφέρω ότι η Πολιτεία όλα αυτά τα χρόνια, από την ίδρυση του Πανεπιστημίου Κύπρου, μας στηρίζει έμπρακτα και με συνέπεια. Παραταύτα, η αναγκαιότητα να γίνουν πολλά σε σύντομο χρονικό διάστημα, αυξάνει τις ανάγκες και τις απαιτήσεις μας. «Ο αγώνας ταχύτητας της επιστήμης και της καινοτομίας είναι αγώνας ενάντια στο χρόνο, και έχουμε ιστορική υποχρέωση να προλάβουμε, εάν όχι να ξεπεράσουμε, τον κόσμο που κινείται γύρω μας».

Σε αυτό το σημείο θέλω να απευθυνθώ ξανά ειδικά προς την μεγαλύτερη συνιστώσα της πανεπιστημιακής κοινότητας, τους φοιτητές:

Αγαπητές Φοιτήτριες και αγαπητοί Φοιτητές,

Γνωρίζουμε όλοι ότι βιώνουμε την πνευματική κρίση της νέας γενιάς. Το Πανεπιστήμιο σας δίνει γενικές καθοδηγητικές γραμμές και προσανατολισμούς μέσα από την περιπέτεια της γνώσης. Χρειάζεται, ωστόσο, και η αυθεντική αυτό-μόρφωση, έτσι ώστε ο φοιτητής να μπορέσει να συναντήσει τους παιδαγωγούς μέσα στο μάθημα, προκειμένου να δημιουργηθεί ο πνευματικός δεσμός που αρμόζει ανάμεσα στο δάσκαλο και τον φοιτητή. Δυστυχώς, πολλές φορές, άλλες καθοδηγήσεις υποκαθιστούν την ανοικτή περιπετειώδη διαδικασία της γνώσης, με αποτέλεσμα να αναβάλλεται διαρκώς, η μεγάλη ιστορική συνάντηση ανάμεσα στους νέους και τους δασκάλους τους. Διαφαίνεται ότι, η κρίση της φοιτητικής κουλτούρας οφείλεται κυρίως στην έλλειψη πολιτικής παιδείας και στην εξασθένηση των πνευματικών αναζητήσεων που χαρακτήριζαν τις νέες γενιές άλλων εποχών. Κατά τη γνώμη μου, η νέα γενιά οφείλει, όσο ποτέ άλλοτε, να αναζητήσει τη συνάντηση με τον εαυτό της και το δικό της πνευματικό πεπρωμένο. Πιστεύω, βεβαίως, ότι και εμείς ως πανεπιστημιακοί δάσκαλοι φέρουμε ευθύνες για τον δραματικό τρόπο με τον οποίο βιώνει η σημερινή γενιά αυτό το πνευματικό κενό.

Ίσως, να μην μπορέσαμε, να εμπνεύσουμε αυτή τη γενιά με το δικό μας προσωπικό παράδειγμα. Όλα αυτά θα πρέπει να τα συζητήσουμε και να τα σκεφτούμε γιατί η δική σας καταξίωση είναι και δική μας, αυτό εξάλλου είναι ένα από τα βασικά θέματα της νέας συνάντησης.

Σας καλώ λοιπόν να σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων. Να βάλουμε τον πήχη ψηλά στις συλλογικές φιλοδοξίες, τις προσδοκίες και τους στόχους μας για το καλό του τόπου μας. Η δική σας υπέρβαση, είναι να γίνετε εσείς καλύτεροι, για να κάνετε την πατρίδα μας καλύτερη, μέσα στις δυσκολίες της ημικατοχής που αντιμετωπίζουμε, τις ειδικές για τον τόπο μας, αλλά και τις παγκόσμιες προκλήσεις που αντιμετωπίζει ο πολίτης του κόσμου.

Αγαπητοί συνάδελφοι,

Αγαπητές φοιτήτριες και αγαπητοί φοιτητές,

Θέλουμε ένα διεθνώς δικτυωμένο πανεπιστήμιο, συμμετοχο σε διεθνή, ιδιαίτερα ευρωπαϊκά ερευνητικά προγράμματα, ενεργά παρόν στις ευρωπαϊκές ακαδημαϊκές εξελίξεις, με ακαδημαϊκούς διεθνώς σεβαστούς για το έργο τους.

Η δημοκρατία των γραμμάτων δεν περιορίζεται από εθνικά σύνορα, αποτελεί μια παγκόσμια κοινότητα. Σε αυτή την κοινότητα πρέπει να συμμετέχουμε ενεργά με το έργο μας, ερευνητικό και διδακτικό.

Η πεποίθησή μου είναι/ πως ένα πανεπιστήμιο πρέπει να βρίσκεται πιο μπροστά από την κοινωνία και, κυρίως, να μην φοβάται να έρχεται σε αντιπαράθεση με την Πολιτεία. Το Πανεπιστήμιο πρέπει να είναι χώρος αμφισβήτησης. Κι αυτό γιατί ένα πανεπιστήμιο λόγω της φύσης του, ενθαρρύνει την ελεύθερη αναζήτηση γνώσης που στις κορυφαίες της στιγμές μετατρέπεται σε συλλογική σοφία της κοινωνίας και της πολιτείας. Σε ώρες ημικατοχής το Πανεπιστήμιο Κύπρου αποτελεί ταυτόχρονα ένα θεσμό αντίστασης και δημιουργικού προβληματισμού.

Έχω πλήρη συναίσθηση της τεράστιας ευθύνης που μου αναθέτετε, και θα εργαστώ σκληρά και συλλογικά, για να αρχίσει να μετατρέπεται το όραμα μου σε χειροπιαστή πραγματικότητα. Ωστόσο, αντιλαμβάνεστε ότι οι αξίες, οι αρχές και οι πολιτικές δεν εφαρμόζονται από μόνες τους αλλά με τη συλλογική προσπάθεια εκείνων που εκφράζουν τη βούληση της κοινότητάς μας. Ο εκάστοτε Πρύτανης καλείται να πραγματώσει τη συνδιαλλαγή αντικρουόμενων ρόλων και επιδιώξεων· να υλοποιεί συλλογικές αποφάσεις αλλά και να αντιλαμβάνεται πάντοτε την ευρύτητα της εικόνας· να έχει προσωπική άποψη αλλά και να ακούει, να ενθαρρύνει το διάλογο, και να είναι σε θέση να συνθέτει τις απόψεις όλων.

Τα μεγαλύτερα και πιο αποτελεσματικά όπλα μας είναι η γνώση μας/, ο ορθολογισμός/, ο διάλογος/, η μεθοδικότητα/, η οργάνωση/, το υψηλό αίσθημα ευθύνης/ και ο επαγγελματισμός μας. Σας ζητώ να ενώσουμε τις δυνάμεις μας.

Θέλουμε ένα πανεπιστήμιο της νέας συνάντησης – επιτρέψτε μου τους ξένους όρους – της νέας συνάντησης ανάμεσα στους scholars και τους scientists τους μελετητές και τους επιστήμονες..Και αυτή η συνάντηση δεν θα είναι ευκαιριακή και πρόσκαιρη., θα είναι συνάντηση με θεσμικό και λειτουργικό βάθος, πλαίσιο και προοπτική.

Προχωρούμε για το Πανεπιστήμιο της Ανοικτής Σκέψης και της Διαρκούς Καινοτομίας.

Αισθάνομαι ότι σ' αυτή την πορεία έχω συμμάχους όλους εσάς.

Σας Ευχαριστώ!

Σε αυτό το σημείο κηρύσσω τη λήξη της Τελετής Μεταβίβασης της Εξουσίας των Πρυτανικών Αρχών.